

Η νηστεία με κρασί, είναι νηστεία κίβδηλος

/ Γενικά / Ορθόδοξη πίστη

Η νηστεία μεν λοιπόν είναι ωφέλιμη για όλο τον χρόνο, για αυτούς που την προτιμούν (διότι ούτε η δαιμονική επήρεια δεν αποθραύνεται κατά του νηστευτή, και οι φύλακες της ζωής μας άγγελοι με περισσότερη προθυμία παραμένουν στους καθαρισμένους στην ψυχή από τη νηστεία)□ πολύ δε περισσότερο τώρα, όποτε σε όλη την οικουμένη διαδίδεται το κήρυγμα.

Και ούτε κάποιος νησί, ούτε ήπειρος, ούτε πόλη, ούτε έθνος, ούτε άκρη της γης, υπάρχει που να μην ακούεται το κήρυγμα. Αλλά και τα στρατόπεδα και οι οδοιπόροι και οι ναύτες και οι έμποροι, όλοι ομοίως και ακούουν την διδασκαλία και με χαρά την υποδέχονται. Ώστε κανείς να μην εξαιρέσει τον εαυτό του από τον κατάλογο των νηστευτών, σ' αυτόν συμπεριλαμβάνονται όλα τα γένη και κάθε ηλικία και όλες οι διαφορές των αξιωμάτων.

Άγγελοι είναι που απογράφουν σε κάθε εκκλησία τους νηστευτές. Πρόσεχε μη στερηθείς για την μικρή ηδονή των φαγητών την απογραφή του αγγέλου, υπόδικο δε κάνεις τον εαυτό σου στο στρατολόγο, για δίκη επί λιποταξία. Μικρότερος είναι ο κίνδυνος κάποιου που πέταξε την ασπίδα στην μάχη να τιμωρηθεί παρά να φανεί ότι απορρίπτει το μεγάλο όπλο της νηστείας.

Είσαι πλούσιος; Μην βρίζεις τη νηστεία, απαξιώνοντας να την κάνεις ομοτράπεζο□ μήτε να την αποπέμψεις από το σπίτι σου ατιμασμένη από την ηδονή, για να μην σε καταγγείλει κάποτε στο νομοθέτη των νηστειών και σου επιφέρει πολλαπλάσια την

στέρηση από καταδίκη, η σωματική αρρώστια, ή κάποια άλλη δυσχερή περίσταση.

Ο φτωχός να μην ειρωνεύεται τη νηστεία, διότι από πολύ παλαιά την έχει συγκάτοικο και ομοτράπεζο. Στις γυναίκες δε όπως η αναπνοή, έτσι και η νηστεία είναι οικεία και φυσιολογική. Τα παιδιά, όπως τα θαλερά από τα φυτά, με το νερό της νηστείας ας ποτίζονται. Στους μεγαλύτερους ελαφρώνει τον κόπο η παλαιά οικείωση με αυτή, διότι οι κόποι που έχουν εμπεδωθεί κατόπιν μακράς συνηθείας, δεν προκαλούν τόσον πόνο στους γυμνασμένους. Στους οδοιπόρους η νηστεία είναι καλός συνταξιδιώτης.

Διότι όπως ακριβώς η τρυφή τους αναγκάζει να σηκώνουν βάρη, κουβαλώνοντας μαζί τους τις απολαύσεις, έτσι η νηστεία τους κάνει ελαφρούς και ευκίνητους. Έπειτα, όταν αναγγελθεί εκστρατεία έξω από τα όρια της χώρας, τα αναγκαία, όχι εκείνα που είναι για τέρψη, προμηθεύονται οι στρατιώτες, εμείς δε που εξερχόμαστε στον πόλεμο κατά των αοράτων εχθρών και μετά τη νίκη αυτών τρέχουμε προς την ουράνιο πατρίδα, δεν θα αρμόζει πολύ περισσότερο, σαν να τρεφόμαστε σε στρατόπεδο, να αρκούμαστε σ' αυτά τα αναγκαία; Να αθλείσαι σαν καλός στρατιώτης του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.

Κακοπάθησε σαν καλός στρατιώτης και άθλησε νόμιμα, για να στεφανωθείς, γνωρίζοντας εκείνο, ότι κάθε αγωνιζόμενος, πάντοτε εγκρατεύεται (Β' Τιμοθ. 2, 3-5, Α' Κορινθ. 9, 25). Αυτό που ήλθε στο νου μου τώρα που μιλώ, αξίζει να μην το παραβλέψουμε, ότι δηλαδή στους κοσμικούς μας στρατιώτες ανάλογα με τους κόπους αυξάνεται το συσσίτιο, στους πνευματικούς δε οπλίτες, αυτός που έχει την λιγότερη τροφή έχει το μεγαλύτερο αξίωμα.

Διότι όπως η περικεφαλαία μας διαφέρει κατά την φύση προς την φθαρτή, διότι η ύλη αυτής είναι ο χαλκός, η δε άλλη έχει συσταθεί από την ελπίδα της σωτηρίας (Α' Θέσσ. 5, 8) και η ασπίδα σ' εκείνους μεν έχει κατασκευασθεί από ξύλο και δέρμα, σε μας δε είναι το δόρυ της πίστεως, και εμείς μεν έχουμε περιφραχθεί με τον θώρακα της δικαιοσύνης, εκείνοι δε περιτυλίγουν κάποιον αλυσιδωτό χιτώνα, και για μας μεν μάχαιρα προς την άμυνα είναι αυτή του αγίου Πνεύματος (Εφεσ. 6, 16-17), οι δε προβάλλουν την σιδερένια, έτσι είναι φανερό ότι οι ίδιες τροφές δεν δυναμώνουν και τους δυο, αλλ' εμάς μεν τα δόγματα της ευσεβείας μας δυναμώνουν, σ' εκείνους δε το γέμισμα της κοιλιάς είναι αναγκαίο.

Επειδή λοιπόν ο χρόνος που γυρίζει μας έφερε τις πολυπόθητες αυτές ημέρες, σαν παλαιές τροφούς, χαρούμενοι ας τις υποδεχούμε, με αυτές η Εκκλησία μας ανέθρεψε στην ευσέβεια. Προκειμένου λοιπόν να νηστεύσεις μη σκυθρωπάσεις φαρισαϊκώς, αλλ' ευαγγελικώς λάμπρυνε τον εαυτό σου (Ματθ. 6, 16-17), δηλαδή να μην πενθείς για την στέρηση της κοιλιάς, αλλά να χაίρεσαι ολόψυχα τις

πνευματικές απολαύσεις. Διότι γνωρίζεις ότι «η σάρκα επιθυμεί εναντίον του πνεύματος, το δε πνεύμα εναντίον της σάρκας» (Γάλ. 5, 17). Επειδή λοιπόν αυτά αντιτίθενται μεταξύ τους, ας μειώσουμε την αδυναμία της σάρκας, ας αυξήσουμε δε την δύναμη των ψυχών, ώστε με τη νηστεία αφού λάβουμε τα νικητήρια κατά των παθών, να φορέσουμε και τα στεφάνια της εγκράτειας. Η νηστεία χωρίς οινοποσία, χωρίς μέθη. Γι' αυτό στις ημέρες της νηστείας δεν επιτρέπεται η κατάλυση «οίνου και ελαίου». Διότι η νηστεία με κρασί, είναι νηστεία κίβδηλος.

Μέγας Βασίλειος

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr